

Upravljanje zalihami

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Ekonomski fakultet, Beograd

Sadržaj:

UVOD 2

1. Zalihe 3

2. Parametri upravljanja zalihami 4

3. Sistemi upravljanja zalihami 5

4. ABC klasifikacija 6

5. Metod najpovoljnijeg momenta porudžbine 7

6. Metod veličine porudžbine 8

7. Metod signalnih zaliha 10

8. Sistem pravovremenog upravljanja zalihami

(JUST-IN-TIME) 11

9. Merila efikasnosti upravljanja zalihami 12

ZAKLJUČAK 13

LITERATURA 14

Uvod

U proizvodnom preduzeću, zalihe su sirovine koje se skladište radi proizvodnje. U maloprodaji, zalihe su proizvodi za prodaju koji se drže u skladištima ili su izloženi na policama. Zalihe u lancu snabdevanja postoje zbog razlika u nabavci sirovina, poluproizvoda, gotovih proizvoda i tražnje za njima.

Upravljanje zalihami se u osnovi svodi na cost benefit analizu, tj. na analizu troškova i koristi od držanja zaliha. Zapravo, utvrđivanje optimalne optimalne količine zaliha zahteva balansiranje između troškova držanja zaliha i korisnosti koja se ostvaruje raspolaganjem tim zalihami.

1. Zalihe

Neki od razlozi držanja zalihe jesu:

Otkloniti gubitak kupaca jer proizvoda nema na zalihi;

Kapitalizacija popusta cena sirovina;

Zaštita preduzeća od smanjenja proizvodnje ili zatvaranja;

Proizvodnja u onim količinama koje minimiziraju troškove;

Špekulisanje s povećanjem cena i troškova;

Osiguranje redovne isporuke kupcima;

Zaštita od štrajka.

Govoreći o toku materijala kroz lanac, možemo konstatovati da je vreme toka materijala vreme koje protekne od trenutka kada materijal uđe u lanac do trenutka kada iz njega izlazi.

Zalihe utiču i na brzinu prodaje i isporuke krajnjem kupcu: Po Littlovom zakonu, zalihe predstavljaju umnožak brzine prodaje i vremena toka materijala.

$I = RT$ I – zalihe

R – brzina prodaje

T – vreme toka materijala

U proceni zaliha sirovina i materijala, treba imati u vidu dva opredeljujuća faktora koja utiču na njihov nivo.

S jedne strane, zalihe su nužne za ostvarenje kontinuiteta procesa proizvodnje, dok s druge prouzrokuju troškove držanja. Zbog toga je neophodno definisati onaj nivo zaliha koji će omogućiti odvijanje procesa proizvodnje bez prekida, izazivajući pri tom najmanje moguće troškove. Tako određen nivo zaliha se naziva optimalan nivo.

Ciljevi nadzora na zalihami treba da uključuju:

Raspolaganje dovoljnom količinom zaliha kako bi se narudžbine mogle pravovremeno realizovati;

Raspolaganje nižim nivoom zaliha kako bi se smanjio iznos novca vezanog u zalihami;

Raspolaganje visokim nivoom zaliha kako bi proizvodnja ostala stabilna uprkos fluktuiranju potražnje.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com